Nr. 50. **Piątek 1. Marca 1872.** **Rok 62.**

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr, na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr, na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

„Dodatek miesięczny" wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo, dla cało i półrocznych przedpłacicieli za darmo, dla ćwierćrocznych za dopłatą 50 ct. ćwierćrocznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie. Sam „Dodatek" bez „Gazety" całorocznie 3 złr. w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Od Administracyi.

Z polecenia Jego Excellencyi c. k. Namiestnika hr. Agenora Gołuchowskiego, wydany został staraniem Redakcyi a nakładem Administracyi »Gazety Lwowskiej« zupełny

Kodex dyplomatyczny miasta Wieliczki

(oprócz rejestrów i podobizn 170 str. in folio)

z polskiemi przekładami dokumentów spisanych w języku łacińskim, i 25 podobiznami dyplomów najdawniejszych.

Takowy nabyć można w Administracyi »Gazety Lwowskiej« po cenie 4 zł. w. a za okaz broszurowany.

(z przesyłką pocztową franko: 4 zł. 45 c. w. a.)

Cena księgarska: 5 zł. 25 c., główny skład w księgarni pp. Gubrynowicza i Schmidta we Lwowie, plac śgo Ducha.

Część urzędowa.

C. k. krajowa dyrekcya skarbowa, mianowała kontrolora urzędu podatkowego Sylwestra Straszyńskiego i oficyałów rachunkowych II. klasy Jana Wanczarowskiego i Leonarda Jaworskiego oficyałami rachunkowymi I. klasy, oficyałów rachunkowych III. klasy Józefa Hirschberga, Józefa Streita i Stanisława Abta oficyałami rachunkowymi II. klasy a kwieskowanego pisarza zarządów dóbr skarbowych Gustawa Liebhardta oficyałem rachunkowym III. klasy.

Lwów, dnia 9. lutego 1872.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Siemdnaste posiedzenie izby deputowanych Rady państwa odbyło się 27. lutego.

Na ławie ministrów zasiedli Ich Exc: prezydent rady ministrów książę Adolf Auersperg, baron Lasser, baron de Pretis, Chlumecky, dr. Glaser, dr. Unger, i dr. Banhans.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu z ostatniego posiedzenia udzieliła izba trzytygodniowy urlop deputowanemu Ritter.

Do komisyi dla obradowania nad ustawą o połączeniu czterech parceli lasu z realnem powiernictwem barona Gudenus wybrani zostali deputowani: Tomanek, Hallwich, Rohrmann, Bartoszewski, dr. Klier, hr. Coronii, baron Suttner, dr. Knoll i baron Pascotini.

Ministerstwo sprawiedliwości przedłożyło projekt ustawy o zmianie §. 2. ustawy o sądach przemysłowych z r. 1869.

Liczne petycye odesłano do odnośnych komisyi.

Następnie postawił dr. Waldert następujący wniosek: Wysoka izba zechce uchwalić: ustanowioną zostanie komisya złożona z 15 członków wybranych z całej izby dla zbadania kwestyi, jakie stanowisko zająć mają katolickie gminy nieuznające dogmatu o nieomylności papieża wobec art. 15 ustawy zasadniczej z 21. grudnia 1867 i jakie mają być ich majątkowe i inne stosunki do gmin uznających ten dogmat i do władzy państwowej -- tudzież dla wypracowania i przedłożenia izbie projektów, gdyby okazało się potrzebnem prawne uregulowanie tych stosunków

Następiły potem wybory do komisyi.

Do komisyi dla nowej procedury karnej wybrani zostali deputowani: Mende, Müller, van der Strass, Weeber, Zaillner, Blitzfeld, Vojnovic i Tomaszczuk.

Do komisyi dla projektu ustawy o zabezpieczeniu i egzekucyi należytości pieniężnych ze stosunków służbowych wybrani zostali deputowani: Dormitzer, Edelbacher, Hallwich, Hussar, Kübeck, Neumann, Pauer, Waldert, Jaworski.

Do komisyi dla uchwalonej w izbie panów ustawy, którą uregulowane zostaje w myśl 9 art. ustawy zasadniczej państwa z 21. grudnia 1867 o władzy sędziowskiej prawo skargi stron z powodu przekroczeń prawa przez sądowych urzędników przy wykonaniu czynności urzędowych wybrani zostali deputowani: Czerne, Keil, Kielmansegge, Kochanowski, Pillersdorf, Pino, Zaillner, Pfeiffer.

Dr. Russ zdawał potem sprawę w imieniu komisyi o projekcie ustawy względem wykonywania kar więziennych i stanowienia komisyi do wykonywania kar.

Po przemówieniu dr. Herbsta, dr. Russa i J. Ex. ministra dr. Glaser ustawa przyjętą została w drugiem i trzeciem czytaniu

Ustawę o wliczeniu lat służby profesorom, którzy przechodzą z wyższych zakładów technicznych do uniwersytetów, przyjęto w pierwszych trzech ustępach zgodnie z wnioskami komisyi a ostatni ustep uchwalono według przedłożenia rządowego.

Na tem skończyło się posiedzenie. Porządek dzienny dzisiejszego posiedzenia jest następujący:

1. Pierwsze czytanie wniosku deputowanego Jasińskiego o zmianie § 94. powszechnej ustawy wekslowej;

2. Wybór komisyi dla ustawy o podwyższenie stopy pokojowej 25 pułków kawaleryi, ewentualnie

3. drugie czytanie projektu ustawy o budowie kolei żelaznej z górnej Styryi do Salzburga i północnego Tyrolu.

— Dzienniki wiedeńskie zajmują się głównie rezultatami przedostatniego posiedzenia komisyi konstytucyjnej, na którem rozbierano pierwsze ustępy elaboratu podkomitetu o rezolucyi galicyjskiej. „Prezydent rady ministrów — pisze „Presse" — oświadczył na tem posiedzeniu, że rząd zgadza się na wnioski podkomitetu i pragnie rokowania z Galicyą doprowadzić do pomyślnego rezultatu. Postawa gabinetu stanie niezawodnie dyrektywą dla większości izby deputowanych, gdyż każdy deputowany przeświadczony jest o tem, że rząd zgadza się tylko na niezbędne koncesye i do tego w formie dającej się pogodzić z jednością i potęgą państwa. Otwarte oświadczenie naczelnika gabinetu przyczyniło się do ułatwienia specyalnej dyskusyi i spokoju, z jakim obecnie komisya przystąpi do załatwienia nader trudnych układów. Polacy wiedzą już tedy, do jakich koncesyi da się rząd nakłonić." Rokowania ugodowe z Galicyą — pisze „Tagespresse" — postępują pomyślnie. Na ostatniem posiedzeniu komisyi konstytucyjnej przyjęto prawie bez żadnej modyfikacyi pięć pierwszych ustępów elaboratu podkomitetu o rezolucyi galicyjskiej. Jest nadzieja, że obecnie ugoda zawartą zostanie niezawodnie. Im bliższe jest skonsolidowanie rządu i stronnictwa konstytucyjnego, tem słabszą staje się potęga prawno-państwowej opozycyi, która urosła do takiej potęgi tylko w skutek wewnętrznego rozstroju i osłabienia władzy państwowej. Już obecnie zapanowała wielka obawa w obozie nieprzyjaciół konstytucyi, a niebawem doczekamy się, że opozycya sama prosić będzie o zawarcie pokoju. Ludowi sprzykrzył się już długi i niepożyteczny spór, poznał on, że ambitni przewódzcy wiodą go do celu, którym nie jest wcale ani dobro państwa ani dobro kraju. Wszelkie oznaki pozwalają wróżyć państwu pomyślną przyszłość." „Fremdenblatt" podał artykuł wstępny napisany pod wrażeniem rozpraw nad pięciu pierwszemi ustępami elaboratu podkomitetu. „Wierna programowi — tak pisze ten dziennik — zaliczająca zadowolenie Galicyi do środków skonsolidowania państwa, komisya konstytucyjna zajmuje się określeniem miary koncesyi na rzecz Galicyi. Elaborat podkomitetu jest podstawą w tej mierze. Stanowisko, z jakiego większość w tej sprawie wychodzi, jest zupełnie uzasadnione. Polacy otrzymają koncesye ustawodawcze i administracyjne, jakich wymagają odrębne stosunki Galicyi, o ile na to zezwala potęga i jedność państwa. Ale stronnictwo konstytucyjne nie może odstąpić od żądania, ażeby legalna reprezentacya Galicyi zgodziła się w formie stanowczej na ugodę. Koncesyi tych bowiem nie uważamy za prowizoryczną spłatę długu, lecz za stanowcze uregulowanie prawno-państwowych stosunków Galicyi do monarchii. Ten cel musi być osiągnięty." W podobnym duchu przemawiają inne dzienniki, a mianowicie „N. Fremdenblatt" i „Vorstadt Ztg", która rozpoczyna temi słowy sprawozdanie o przedostatniem posiedzeniu komisyi konstytucyjnej: „Na tem posiedzeniu uchwalono po dłuższej dyskusyi ważne koncesye dla Galicyi. Przeciwnicy ugody galicyjskiej porzucić muszą swoje stanowisko negacyjne, gdyż idzie tu o dzieło ich stronnictwa i rządu. Uwagi godnem jest oświadczenie prezydenta rady ministrów, że rząd zgadza się z wnioskami podkomitetu, gdyż dąży do ugody z Galicyą i nie odmawia krajom koncesyi dających się pogodzić z interesami państwa. W ostatnich słowach mieści się program autonomistyczny, na który zgodzić się muszą wszyscy mężowie umiarkowani."

Londyn. Na posiedzeniu Izby niższej parlamentu angielskiego dnia 23. tutego zapytywał deputowany Franciszek Goldsmid podsekretarza stanu, czy rząd otrzymał wiadomość o napadach ludności rumuńskiej na żydów i czy w tym razie przesłał swemu konzulowi w Bukareszcie instrukcyę, na podstawie której byłby upoważniony zrobić rządowi rumuńskiemu przyjacielskie w tej mierze przedstawienie. Na interpelacyę tę odpowiedział lord Enfield: „W miastach Ismail i Kahul, oddalonych o 40 mil od Galaczu zaszły zaburzenia przy czem prześladowano żydów za to, iż jeden z nich dopuścił się kradzieży w kościele msasta Ismail. Jeneralny konzul angielski donosi, iż wezwał rząd rumuński, aby się starał przywrócić porządek publiczny. Rząd rumuński dowiedziawszy się tylko o napadach na żydów, telegrafował natychmiast do konzula Green i wzywał go aby wszelkiemi możliwemi środkami chronił żydów przed napadami."

— Publiczność angielska zajmuje się obecnie bardzo żywo artykułami dzienników północno-amerykańskich o kwestyi Alabamy i komunikatami rządu washingtońskiego w tej sprawie, pojawiającemi się od czasu do czasu w dziennikach nowoyorskich. Jedne dzienniki utrzymują, że Stany zjednoczone północnej Ameryki nie miały nigdy na myśli domagać się koniecznie wynagrodzenia pośrednich strat i szkód, i że skutkiem tego będzie: iż porozumienie z Anglią nie ulega wątpliwości; inne dzienniki amerykańskie są zdania, że rząd Stanów Zjednoczonych nie da się z zajętego raz stanowiska wyprzeć i że w tem właśnie leży największa trudność sytuacyi. W obec tak sprzecznych zapatrywań dzienników amerykańskich przyjdzie do tego — pisze dziennik „Times" — iż publiczna opinia Stanów Zjednoczenych nakłoni rząd do zrobienia pewnych ustępstw w celu polubownego rozstrzygnięcia w kwestyi Alabamy.

Paryż. Minister spraw wewnętrznych złożył w dniu 21. b. m. w izbie wywód motywów i projekt ustawy, które nagłość uznało zgromadzenie:

Wywód motywów: Zgromadzenie narodowe zwołane w Bordeaux po klęskach, jakie Francya poniosła, powstało z zjednoczenia wszystkich stronnictw wywołanego owemi klęskami. Pierwszą jego myślą był wzgląd na naglącą potrzebę chwili, organizując dekretem z 17. lutego 1871 władzę wykonawczą rzeczypospolitej francuskiej. Myśl ta pozyskała stanowcze określenie w rezolucyi z 1. marca 1871, przez którą zgromadzenie zatwierdziło detronizacyę Napoleona III. i jego dynastyi, orzeczoną już przez powszechne głosowanie, czyniąc go odpowiedzialnym za zniszczenie, najazd i podział Francyi Dekret z 31. sierpnia 1871, który oznaczył tytuł, charakter i trwanie władzy prezydenta rzeczypospolitej, był tylko dalszym ciągiem i rozwinięciem dekretu z 17. lutego.

Pokój za granicą, zwycięztwo nad anarchią, ustalenie się kredytu Francyi uwolnienie wielkiej części części terytoryum, przywrócenie naszych finansów i armii, oto skutki osiągnięte pod systemem, którego konieczność była przez was ogłoszoną i którego żywioły zjednoczyliście i ustalili wspomnionemi ustawami i dekretami.

Kraj ma więc rząd legalny pochodzący od wolno wybranego zgromadzenia, a rząd legalny ma prawo do powszechnego poszanowania. Winien on być stanowczo bronionym przeciw niecierpliwości, gwałtowi lub potwarzom jakichbądź stronnictw. Zgromadzenie narodowe winno w pokoju dalej prowadzić swe dzieło, a kraj ubezpieczony przeciw podburzaniom fakcyjnej prasy, znaleźć spokój, którego mu potrzeba, aby się mógł rozkrzewić i stawić czoło ogromnym ciężarom nieszczęśliwej wojny.

Projekt ustawy przedłożony zgromadzeniu ma na celu zapewnić jemu samemu i władzy wykonawczej od niego pochodzącej rękojmię poszanowania i niezbędnego posłuszeństwa przywracając obecnemu stanowi rzeczy represyjne rozporządzenia ustaw z 17. maja 1819, z 11. sierpnia 1848 i z 27. lipca 1849.

Nie potrzeba w istocie ani nowych definicyi przestępstw, ani wprowadzać nowych kar. Chodzi o postawienie tekstu owych ustaw w stosunku z obecnymi łaktami co się tyczy obecnej formy rządu.

Projekt ustawy uwydatnia się rozporządzeniem, którego potrzebę każdy pojmie, gdyż zapewnia w całej Francyi wykonanie legalnego środka zaprowadzonego w miejscach, gdzie zaprowadzony jest stan oblężenia.

Przyjmując projekt, zgromadzenie nada wszelkim prawom, wszelkim interesom uczucie należnego im bezpieczeństwa, bez którego żadna społeczność nie może się obejść.

Projekt ustawy: Art. 1. Wszelki zamach za pomocą jednego z środków wyrażonych w artykule l ustawy z 17. maja 1819 r. bądź przeciw prawom i powadze zgromadzenia narodowego, bądź przeciw rządowi ustanowionemu dekretami z 18. lutego, 13. marca i 31. sierpnia 1871; wszelka publikacya mająca na celu zachęcenie do wywrotu tego rządu karaną będzie według artykułu lgo dekretu z 11. sierpnia 1848 r.

Art. 2. Dziennik zawieszony lub zwinięty w miejscu ulegającem stanowi oblężenia nie będzie mógł być ani drukowanym ani ogłaszanym w innej części terytorym.

Prezydent Rzeczypospolitej,
Thiers.
Minister spraw wewnętrznych,
Wiktor Le Franc.

— Nieporozumienie, jakie istnieje pomiędzy rządem a większością Zgromadzenia narodowego, zdaje się stawać coraz większem. Przyjdzie ono prawdopodobnie do wybuchu przy głosowaniu nad ustawą proponowaną przeciw zaczepkom Zgromadzenia i rządu. Komisya wyznaczona do ocenienia tej ustawy liczy dziewięciu nieprzychylnych a sześciu tylko sprzyjających mu członków, z których pierwsi 308 a drudzy 285 głosami wybrani zostali. Co więcej, jest mowa o tem, że prawica jest całkowicie zdecydowaną pozbyć się ministerstwa a nawet samego Thiersa. Wedle tychże wiadomości poczyniono kroki w celu porozumienia się z marszałkiem Mac Mahonem i skłonienia go do odegrania roli Monka. Marszałek nie zdecydował się dotąd objąć tymczasowo władzę wykonawczą i urządzić plebiscyt.

Lecz ze wszystkich tych pogłosek nie pozostanie prawdopodobnie, jak tylko gwałtowny wybuch złego humoru prawicy, która nie wiedząc na kim się zemścić za swą niemoc, za brak decyzyi chce uderzyć na proponowany projekt ustawy i załagodzić takowy. Co się tyczy marszałka Mac Mahona, którego poparcie zamiarów rewolucyjnych reakcyi miano sobie zapewnić, to zdaje się, że wszystko redukuje się do wiadomości, podanej przez „Soir" i do odgłosu wyrazów zamienionych pomiędzy księciem Magenta i kilkoma członkami znaczniejszymi większości, którzy go byli odwidzili. Ci członkowie w rozmowie, która wcale nie miała tego zamiaru, jaki jej przypisują, mieli zapytać marszałka Mac Mahona coby w razie przesilenia parlamentarnego i starcia pomiędzy większością Zgromadzenia a naczelnikiem władzy wykonawczej, uczynił mąż, na którego kraj przyzwyczaił się liczyć, jako na jedną z przedmiotów swej chluby i nadziei wybawienia. Ks. Magenty miał odpowiedzieć; że jego szpada legalności byłaby na usługi większości Izby jakiego zdanie tem śmielej wypowiedział, że nie przypuszczał, ażeby Thiers myślał o zamachu stanu albo o starciu ze Zgromadzeniem narodowem.

Starano się następnie wyrozumieć marszałka, jakby postąpił w razie, gdyby zamierzono zastąpić nim naczelnika władzy; wtedy miał powiedzieć, co przy każdej powtarza sposobności, że się bynajmniej nie myśli zajmować polityką. Na nowo zapytany, coby czynił w razie cięższego i nieprzewidzianego przesilenia, miał marszałek Mac-Mahon odpowiedzieć, „że wszysko, co przyrzec może na przypadek, gdyby kwestya niebezpieczeństwa publicznego nie pozostawiła innej nadziei ocalenia społeczeństwa, jak miecz, że wtedy zdecydowałby się może wziąść władzę w rękę tymczasowo, ale tylko ażeby utrzymać porządek materyalny dopóty, dopókiby Francya nie uskuteczniła wyborów; ale i wtedy nie mięszałby się do polityki, tylko dałby i zapewniłby krajowi możność i sposób oświadczenia i wykonania swej woli.

Zupełnie to inna rola, jak widzimy, od tej, jaką by przypisać i oktrojować chciano w plebiscycie, którego członkowie prawicy, nawet najbardziej niechętni Thiersowi, bynajmniej sobie nie życzyli.

Od pewnego czasu Thiers przyjmuje u siebie tylko członków lewicy. Jestto wskazówką położenia, które coraz bardziej w duchu republikańskim się rozwija.

Rząd energicznie występuje przeciw bonapartystom, z których wielu musiało opuścić Paryż. Jenerał Fleury nie jest aresztowany, ale pozostaje pod nadzorem policyjnym.

— Piszą z Paryża do „Gazety Augsburskiej": „Sądy przysięgłe w ośmiu departamentach zawyrokowały rozwiązanie zgromadzenia narodowego. Z dziesięciu dzienników przez które większość Izby sądziła się być srodze znieważoną, połowa już jest uwolnioną a druga niebawem będzie. Obciążającą winę okolicznością jest to, że owe dziesięć dzienników szczególniej napadły na komisyę łaski, z okoliczności egzekucyi Rossela i Cremieux, nazywają ją komisyą morderców, a tymczasem sądy przysięgłe na swój honor i sumienie wzięły przyznanie tym dziennikom słuszności.

„Bo też ta sama większość zgromadzenia co się chce uważać za świętą i nietykalną, codziennie i jawnie w sprzysiężeniach i dziennikach podkopuje istniejący porządek republikański i tymczasową konstytucyę, która Thiersa ustanowiła prezydentem rzeczypospolitej Te knowania rząd chce raz zakończyć. Żąda bezzwłocznych obrad nad prawem, które owe napaści i zamachy przeciw istniejącemu porządkowi i konstytucyi karcić ma jako występki. Projekt prawa stawia przeto rząd i zgromadzenie narodowe na równi pod względem nietykalności."

— Według doniesienia dziennika paryskiego „Patrie" miała komisya ukończyć już śledztwo z marszałkiem Bazaine; komisya robi ciężkie wyrzuty marszałkowi za kapitulacyę Metzu; powinien on był według zdania rzeczoznawców wytrzymać jeszcze kapitulacyę przez ośm dni, gdyż było to jeszcze w jego mocy. Przez to byłby ułatwił armii loarskiej zdobycie i zajęcie miejscowości Pithiviers a wskutek tego armia nadloarska byłaby przed armią ks. Fryderyka Karola pod Paryżem stanęła. Według „Patrie" obwiniają rzeczoznawcy marszałka Bazaine o siedm ciężkich przestępstw przeciw ustawom wojennym.

Kronika.

(Mianowania w c. k. armii.) Najjaśniejszy Pan raczył mianować:

Porucznikami w piechocie milicyi krajowej Antoniego Allgeyer we Lwowie, Edwarda Tustanowskiego we Wiedniu, Teodora Borodajkiewicza w Stryju, adjunkta sądu obwodowego w Tarnopolu Franciszka Brugger i Hermana Kollischer we Lwowie; podporucznikiem w kawaleryi milicyi krajowej Stanisława Nikorowicza we Lwowie; lekarzem batalionu milicyi krajowej z charakterem kapitana a rangą lekarza pułkowego drugiej klasy dr. Józefa Udryckiego w Czerniowcach. Równocz śnie przydzielił Najjaśniejszy Pan porucznika cesarskiej przybocznej gwardyi konnej Edwarda hr. Chołoniewskiego do dworu JCW. arcyksięcia Ludwika Wiktora.

— W tych dniach wyszedł nakładem c k. Namiestnictwa „Szematyzm królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem księztwem Krakowskiem na rok 1872."

Podręcznik ten obejmujący 50 arkuszy druku, zawiera obok zwykłych dat tyczących się organizacyi i składu osobowego c. k. władz rządowych i autonomicznych, daty o zakładach naukowych i wychowawczych, o służbie zdrowia, o kolejach, o zakładach, stowarzyszeniach i fundacych dla podniesienia kredytu, rolnictwa i przemysłu, o zakładach dobroczynnych, fundacyach stypendyjnych i inne daty statystyczne.

Szematyzm ten można nabyć we wszystkich c. k. starostwach powiatowych i w ekonomacie c. k. krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie po cenie 2 złr. 50 c w. a. za egzemplarz.

(Ludność Rosyi.) W końcu zeszłego roku ogłoszona została drukiem w Petersburgu „Statystyczna kronika cesarstwa ruskiego", w której mieszczą się liczne zajmujące dane statystyczne Rosyi z lat ostatnich. Ludność całej Rosyi europejskiej i azyatyckiej, włącznie z Królestwem Polskiem, Wielkiem Księztwem Finlandzkim i Kaukazkim na początku 1868 roku, jak wykazuje pomieniona „Kronika" wynosiła 81,745,307 osób obojej płci. Cała ta ludność zajmowała przestrzeń 17,932,000 wiorst kwad., czyli 375,805 mil kwad. Na każdą wiorstę kwadratową cesarstwa przypada przecięciowo po 4,55, a na każdą milę kwadratową około 218 mieszkańców. Syberyjskie i średnioazyatyckie posiadłości, jak wiadomo mało są zaludnione, gdy tymczasem co do wielkości swojej, zajmują ogromne przestrzenie; rozumie się więc, że nie mogą być brane za zasadę obliczenia ludności innych części cesarstwa pod względem przestrzeni; a zatem, wyłączywszy je z powyższego obrachunku, otrzymamy co do pozostałej Rosyi (t. j. europejskiej z Królestwem Polskiem, wielkiem księztwem Finlandzkiem i Kaukazem) inny stosunek, mianowicie przekonamy się, że ludność tej części cesarstwa, wynosząca 75,761,434 mieszkańców, zajmuje przestrzeń tylko 4,920,870 wiorst kwadratowych, czyli 101,724 mil kwad.; wypadnie więc przecięciowo na każdą wiorstę kwadratową po 15,40, a na każdą milę kwad. 743 mieszkańców.

(Wykaz zmarłych osób od 1. do 15. lutego 1872 w mieście Lwowie). 91 Michał Omyłanowski, od 80 infant., l. 22, na tyfus. 92 Karol Worobec, od 30 inf, l. 22, na zapalenie płuc. Na suchoty: 93 Józef Wiszniowski, inwalid, l 57. 94 Piotr Czepysko, od 41 inf., l. 22. 95 Eliasz Polcenko, od 41 inf., l. 22. 96 Antoni Prokopiec, od 9 dragonów, l. 23. Więźnie: 97 Tomko Prziść, l. 42, na gorączkę trawiącą. 98 Paweł Ogarek, l. 61, na zapalenie płuc. 99 Michał Flocze, l. 26, w skutek postrzału Na suchoty: 100 Marya Izowska, l. 36, 101 Regina Kaczor, l 61. Wdowy po faktorach, ze starości: 102 Feige Bachstetz, l. 85, 103 Pinie Hecht, l. 83. Na tuberkuły: 104 Jakób Pineles, l. 65, 105 Aron Kurzer, subjekt, l. 23. Wyrobniki: 106 Merl Katz, l. 54, 107 Abisz Hübel, l. 14. 108 Laib Schaindel, l. 12. 100 Jakób Lezner, l. 50, na wrzody płuc, Na błąd serca: 110 Dwore Schüss, l 65, 111 Jütte Rozenthal, l. 48 112 Salomon Eichel, l. 20, na tyfus. 11 Scheindl Bernes, l. 53, na febrę nerwową. 114 Sara Kauf, l. 40, na zaflegmienie kiszek. Na zapalenie mózgu: 115 Pesel Buchstal, l. 60, 116 Izak Pops, l. 36/12, 117 Abraham Bass, l. 70. 118 Salamon Singer, l. 52, na krwioplucie. 119 Simche Panzer, l. 50, na mizerere. 120 Gabryela Budweiser, córka drukarza, l. 1/12, na konwulsyę.

(Od Redakcyi.) W dołączonym do dzisiejszego numeru Gazety marcowym zeszycie „Dodatku miesięcznego" wypuszczono w artykule „Rewizya praw i przewilejów ekonmoii Samborskiej" zaraz na wstępie po napisie „kraina Rozłucka" nagłówek: wieś Wołcze.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu styczniu 1872.

Następujących artykułów:	Miejsce targu: Jagielnica		Budzanów		Jaworów		Czortków		Krakowiec	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	—	4	20	5	50	4	50	5	—
„ żyta	3	—	3	–	4	—	3	50	3	75
„ jęczmienia	2	60	2	-	3	—	2	80	3	–
„ owsa	1	50	1	60	1	60	2	20	1	60
„ grochu	3	25	3	—	4	—	2	80	—	—
„ hreczki	—	—	3	—	3	50	2	—	—	—
„ kukurudzy	—	–	—	—	—	–	—	—	—	–
„ ziemniaków	1	—	1	30	1		1		—	—
Cetnar siana	1	—	1	40	1	-	2	10	—	80
Sąg drzewa twardego	14	—	9	20	9	–	14	—	9	—
„ „ miękkiego	12	—	9	—	6	80	—	–	5	—
Funt mięsa wołowego	—	16	-	17	—	17		17	—	16
Miara wina	—	—	—	80	—	60	–	60	1	—
„ piwa		16	—	18	—	18	-	18	—	16
Robotnik z wiktem		35		–	—	30	—	40	–	40
„ bez wiktu		50	—	—		40		–		60

OSTATNIA POCZTA.

Telegramy „Czasu".

Wiedeń, 19. lutego. Wydział konstytucyjny przyjął punkta elaboratu podkomitetu pod względem opieki, organizacyi politycznych władz administracyjnych i ministra Galicyi. Rząd oświadczył, iż minister dla Galicyi będzie ministrem bez teki, który we wszystkich obradach rady ministrów ma prawo do głosu. „N. fr. Presse" donosi: Komisya izby panów uchwaliła przyjęcie bez zmiany projekt ustawy o wyborach z konieczności. Mniejszość komisyi złożona z dwóch członków wniosła przejście do porządku dziennego, a mianowicie hr. Fürstenberg i hr. Choryński.

Berlin, 28. lutego. „Provinz Corresp." donosi: Cesarz ma się coraz lepiej, tak, iż może zajmować się w zwykły sposób sprawami publicznemi. Sesya parlamentarna ma być otwartą 8. kwietnia

Monachium, 28. lutego. Izba deputowanych uchwaliła wniosek 4. wydziału względem uchylenia obowiązkowej nauki gimnastycznej, oraz wniosek 2. wydziału, że renty kapitału zapisów kościelnych nie podlegają podatkowi rentowemu lecz dochodowemu

Paryż 29. lutego Zgromadzenie narodowe odrzuciło wniosek względem ustanowienia komisyi, która miała się zająć przyspieszeniem ewakuacyi Francyi, a to po oświadczeniu ministra spraw wewnętrznych, iż najodpowiedniejszą do tego drogą jest pożyczka.

Wersal, 28. lutego. wzburzenie wywołane pismem Barthélemy de St Hilaire uciszyło się. (Pismo to zapowiadało inne jeszcze prócz wniosku Lefranca kroki surowości dla utrzymania rządu. *Red.*) Nie jest prawdą, aby pismo to było wprzódy udzielone Thiersowi. Zapewniają, że wyjaśnienia w tym względzie dane będą tylko w komisyi zgromadzenia narodowego. Zaprzeczają pogłoskom o zamierzonym mesażu Thiersa, tudzież o nowym plebiscycie.

Rzym, 28. lutego. Minister wojny wniósł w parlamencie żądanie 12 milionów kredytu na cele wojenne.

Bukareszt, 28. lutego. Sesya izby przedłużoną została do 27. marca. Wielu deputowanych wzywało izbę do uchwalenia połączenia kolei rumuńskich z kolejami austryackiemi przez wąwóz Wulkana (z pierwszą koleją siedmiogrodzką. Red.)

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 29 lutego 1872.

Hotel Żorża: Pp. Domaniewski E., z Wołynia. — Lenartowicz M., c. k notar., z Horodenki.

Hotel europejski: Hr. Rey M., z Przesławia. — Frühling A., adw., z Tarnopola. — Czerkawski F., z Metyniowa — Jaroszyński M., z Petlikowic. — Zbyszewski L., z Jabłonki.

Hotel angielski: Pp. Obertyński K., z Stronibab. — Smolewski J., z Niegowic. — Żurakowski A., z Horbacza.

Hotel Kuhna: P. Hr. Dzieduszycki W., z Medowa.

Hotel warszawski: P. Stefanowski R., z Buska.

Pod białym koniem: P. Witosławski J., z Żydowic.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 29 lutego 1872.

Pp. Br. Bess A., do Boniowic. — Meer L., c. k. porucznik, do Gratzu. — Czosnowski M., na Wołyń. — Dobrowolski A., do Przybyłowa. — Dobrowolski Z., do Hołoskowic. — Gaszyński J., do Tarnowa. — Grunauld F., do Paryża. — Guszkowski J., do Nowego Miasta. — Grzegorzewski S., do Zaleszczyk. — Janko K., do Łączki. — Janocha A., K., do Obertyna. — Jędrzyjewicz M., do Śniatyna. — Prayer L., do Stanisławowa. — Pietruski W., do Rudy. — Prytyka W., do Tucznego. — Rylski W., do Krakowa. — Rotaryusz Z., na Wołyń. — Werla F., do Cezarówki.

T E A T R.

Dziś (przedstaw. polskie). **„Rodzina Benoitonów“** Komedya w 5 aktach z francuskiego W. Sardou.

Jutro (przedstaw. niem.) Na dochód reżyszera p. Józefa Richtera, Po raz pierwszy: **„Der Ober-Rabbiner von Sadagóra“.** Utwór narodowy ze śpiewami w 3 aktach i w 5 obrazach przez Sig. Rosenfelda. Pani Linkowska z grzeczności dla beneficyanta wygłosi: „Burza“, przez Aur. Urbańskiego i „Zazdrośna kochanka“. Na zakończenie Żywe obrazy z historyi Polski, urządzone przez p. J. Baranowskiego: „Sobieski pod Wiedniem“. „Rok 1863 przez A. Grottgera“.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 8 „ 7 wieczór.
„ „ „ o „ 3 „ 30 rano.
Odch. ze Lwowa do Czerniowiec o „ 8 „ 32 „
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — „
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
„ „ „ o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 53 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

OD EKSPEDYCYI.

Do dzisiejszego numeru załączamy dla P. T. Prenumeratorów cało- i półrocznych, tudzież dla tych którzy osobno zapłacili, „DODATEK MIESIĘCZNY“ za marzec 1872.

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu lutym 1872

Dnia	Barometer Millimeter				Stopień ciepła wedle Celsiusa				Ciśnienie pary millimetr.				Wilgoć powietrza w %				Stan nieba 0—10				Wiatru kierunek i siła			Ozonometer 0—10				Opad atmosferyczny millimetr i uwaga
	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	7h	2h	9h	M.	
26	726 92	725·11	722 42	724·82	−0 6	+3·5	+1·3	1·40	3 8	4·5	4·4	4·23	89	78	89	85·3	10	10	10	10 0	SO 1	O 1	O 1	7	5	4	5·3	1·93 *
27	719·74	723 02	730·81	724·52	−0 9	0·0	−6·1	2·33	3·8	3·9	2·5	3 23	90	86	87	87·7	10	10	10	10·0	NO 1	NO 4	NO 4	8	7	8	7·7	6·52 *

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

D. 29. lutego. Południowy.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże	Kurs przeciętny	Kurs ostatni: płacą	Kurs ostatni: żądają
	Złote austryackie			
Akc. gal. kol. żel. K. L. a diwid.	— —	— —	261 —	262 —
„ kol. lwow.-czern. Jassy	— —	— —	163 —	164 25
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 60% ex diwid.	— —	— —	165 50	167 50
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	— —	— —	— —	— —
Galic. banku krajow.	— —	— —	— —	64 —
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 6% w. a.	— —	— —	83 —	83 50
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	— —	— —	75 —	75 50
Banku hip. gal.	— —	— —	88 60	89 10
Gal. zakł. kred. włośc.	— —	— —	91 75	92 0
Oblig. indemn. gal.	— —	— —	75 20	75 75
„ W. Ks. Krak.	— —	— —	— —	— —
„ Księstwa Bukowiny	— —	— —	— —	— —
Poż. głod. r. 1866 po 7%	— —	— —	— —	— —
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	— —	— —	—	— —
„ „ „ „ II. „	— —	— —	— —	— —
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	— —	— —	— —	—
„ „ „ II. „	— —	— —	— —	— —
Dukat holenderski	— —	—	5 31	5 37
„ cesarski	— —	— —	5 32	5 38
Napoleondor	— —	— —	8 96	9 5
Pół imperyał rosyjski	— —	—	9 5	9 20
Rubel srebrny rosyjski	— —	— —	1 75	1 81
„ papierowy „	— —	— —	1 55½	1 56¾
Bank. pol. za 100 zł. pol	— —	— —	— —	— —
Talar pruski srebrny	— —	— —	— —	— —
Pruskie bilety kasowe	— —	— —	1 68	1 65½
Srebro	— —	— —	111 50	113 —

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 27. lutego 1872

1. Dług publiczny.

A. Państwa. (Za 100 zł.)

	pien.	towar.
Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	70.40	70.60
od kwietnia do października po 5%	70.40	70.60
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	312.—	312.50
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	311.50	312.50
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	94.—	94.50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	103.10	103.30
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	124.50	125.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	148.—	148.25
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Czech	98.—	99.—
Bukowiny	75.—	76.—
Galicyi	75.25	75.75
Niższej Austryi	95.—	95.50
Siedmiogrodu	77.—	77.75
Węgier	80.50	81.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	362.—	362.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	349.—	349.50
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	1020.—	1025.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 50%	—.—	—.—
Banku narodowego	847.—	849.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	630.—	631.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	247.50	248.50
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2282	2287
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	261.—	262.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	163.50	164.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	397.—	398.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	208.50	208.75
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	178.—	178.50

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	104.75	105.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	73.—	75.—
„ „ „ po 5%	83.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	88.76	89.25
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	92.—	92.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	89.90	90.10
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	88.25	88.75
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	89.60	90.—
„ „ „ „ „ w. a.	86.50	87.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł. (za 100 zł.)	104.75	105.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	101.50	102.—
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	—.—	—.—

5. Losy. (za sztukę)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	189.50	190.50
Clarego po 40 zł. m. k.	36.—	38.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.25	99.75
Keglevicha po 10 zł. m. k.	16.50	17.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	31.50	32.50
Palffego po 40 zł. m. k.	28.50	29.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.50	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	41.—	42.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	25.—	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	—.—	121.50
„ „ 50 zł. w. a.	58.—	59.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.50	23.50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	24.—	24.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	94.40	94.50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	94.65	94.75
Hamburg za 100 M. B.	83.50	83.60
Londyn za 10 ft. szt.	112.65	112.75
Paryż za 100 fr.	44.10	44.15

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukat ces. men.	5.34	5.36
„ peł. wagi	—.—	—.—
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.96½	8.97
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	111.—	111.25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 29. lutego.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	63	90
„ „ w srebrze	70	80
Losy z 1860 roku	101	75
Akcye banku wiedeńskiego	846	—
„ „ kredytowego	351	—
Londyn 10 funtów szterlingów	112	70
Srebro	110	75
Napoleondor	8	98
Dukat	5	34

DZIENNIK URZĘDOWY.

(519 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 78 cyw. C. k. sąd powiatowy w Kulikowie podaje do powszechnej wiadomości, że końcem ściągnięcia wierzytelności Barucha Hermelin przelewobiorcy Feige Hermelin w ilości 146 złr. z procentem po 6% od 13. maja 1867 i z kosztami sporu w ilości 4 złr. 37 ct. i egzekucyi w ilości 4 złr. 7 ct., 2 złr. 87 ct., 86 ct. i 4 złr. 96 ct. odbędzie się w budynku sądowym dnia 18. kwietnia 1872 r., dnia 1. maja 1872 r. i dnia 15. maja 1872 r. o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż nieruchomości pod l. 580 w Kulikowie położonej Piotra Stupki własnej.

1. Na pierwsze wywołanie podana będzie cena szacunkowa w kwocie 260 złr. w. a.

2. Chcący się ubiegać przy licytacyi złożą do rąk komisyi sądowej zadatek w ilości 26 złr. w gotowiźnie.

Inne warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelaryi sądowej.

Kulików, dnia 15. lutego 1872.

(526 1—3) **E d y k t.**

L. 1162. C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia niniejszem Franciszka Antoniego dw. im. Herltha z miejsca pobytu niewiadomego, iż jemu Katarzyna Strzelecka spór względem oddania łąk pod l. top. 2029, 2030 i 2043 w Uniatyczach położonych, pozwem z du 3. stycznia 1871 do l. 89 przeciwko niej przez Samuela Kreissberga przed sądem tutejszym wytoczony z wezwaniem do zastępstwa oznajmiła.

Sąd obwodowy postanawiając dla Franciszka Antoniego dw. im. Herltha kuratora w osobie p. adwokata Dra. Budzynowskiego wyznaczył do rozprawy wyżej pomienionego sporu termin na dzień 19. kwietnia 1872 o godzinie 10. rano i wzywa niniejszym edyktem Franciszka Antoniego dw. im. Herltha, aby wcześnie wszelkie dla obrony jego praw potrzebne kroki przedsięwziął, gdyż inaczej skutki zaniedbania samemu sobie przypisaćby musiał.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 30. stycznia 1872.

(529 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 2564. Dnia 1. marca 1872 wejdzie w Horyńcu c. k. urząd pocztowy w życie i otrzyma swe połączenie za pomocą codziennych poczt posłańczych pieszych do Cieszanowa i napowrót w następującym porządku kursowym:

Z Horyńca o 7 godz. rano.
w Cieszanowie o 11 godz. rano
Z Cieszanowa o 3 godz. 10 m. po poł.
w Horyńcu o 7 godz. 10 m. wieczor.

Do okręgu doręczenia urzędu pocztowego w Horyńcu należy: Horyniec, Wulka horyniecka, Krzywe, Podemszczyzna, Nowiny, Brusno stare, Radruż.

Odległość z Horyńca do Cieszanowa wynosi 2⁶/₈ mili.

Z c. k. galic. dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 12. lutego 1872.

Kundmachung.

Nr. 2564. Am 1ten März 1872 tritt in Horyniec ein k. k. Postamt ins Leben und erhält seine Verbindung mittelst täglichen Fußbotenposten nach Cieszanów und retour in nachstehender Cursordnung:

Von Horyniec um 7 Uhr Früh.
in Cieszanów um 11 Uhr Vormittags.
Von Cieszanów um 3 Uhr 10 M. Nachmittags.
in Horyniec um 7 Uhr 10 M. Abends.

Zum Bestellungsbezirke des Postamtes Horyniec gehört: Horyniec, Wulka horyniecka, Krzywe, Podemszczyzna, Nowiny, Brusno stare, Radruż.

Die Entfernung von Horyniec nach Cieszanów beträgt 2⁶/₈ Meilen.

Von der k. k. Post-Direction.

Lemberg, am 12. Februar 1872.

(535) **P o u c z e n i e** Nr. 55329.

w jaki sposób ma postępować policya targowa przy nadzorowaniu czy naczynia glazurowane lub emalią powleczone do sporządzania i przechowywania potraw i napojów służące, niezawierają w sobie niedokwasu ołowiu lub tegoż niedokwasu wraz z niedokwasem miedzi w stanie łatwo rozpuszczalnym, a zatem zdrowiu ludzkiemu szkodliwym

Uwagi wstępne.

Nadzorowanie przez policyę targową glazur i emalii na naczyniach żelaznych i glinianych do prze-

chowywania i sporządzania potraw i napojów służyć mających ogranicza się do tego, aby się przekonać czy wystawione na sprzedaż naczynia nie zawierają w sobie niedokwasu ołowiu, a wrazie gdy glazura ołowiana jest niedokwasem miedzi na zielono zabarwiona, czy nie zawierają także i niedokwasu miedzi w takim stanie, że niedokwas ołowiu, lub niedokwas ołowiu wraz z niedokwasem miedzi mógłby się łatwo udzielić potrawom i napojom w takich naczyniach sporządzanym lub przechowywanym.

Ponieważ przy wielkiej ilości naczyń, które zwykle w sklepach bywają nagromadzone niebyłoby rzeczą możebną każde naczynie z osobna badać, a niebyłoby wystarczającem, aby ograniczając się na zbadaniu kilku przypadkowo wybranych sztuk i rezultatu przedsiewziętego dochodzenia sądzić sumarycznie o dobrej lub złej jakości całego zapasu, przeto należy wybrać przedewszystkiem do zbadania takie naczynia, które już zewnętrznemi oznakami wadliwą glazurę zdradzają, do których należy także dołączyć kilka naczyń pozornie żadnej wady nieokazujących

Zwyczajne w oku wpadające znamiona wadliwej i zdrowiu szkodliwej glazury są:

Jeżeli glazura albo emalia została przesycona niedokwasem ołowiu, a zatem stała się łatwo rozpuszczalna, to glazura jest niejednostajną, nierówną i plamistą, miejscami grubszą a miejscami bardzo cienką, jeżeli stopień gorąca przy procesie wypalania nie był dość wysoki, to powierzchnia słabo połyskuje, jest szorstką, w stopionej masie pokazują się liczne cząstki, które się niestopiły i małe otworki albo pory; rysy na powłoce świadczą, że się stopiona glazura nie rozciągnęła proporcyonalnie do masy z której naczynie zrobione. Źle wypalone naczynia gliniane wciągają w siebie bardzo łatwo płyny, tak, że w krótkim czasie podstawa na której napełnione płynem naczynie stoi, staje się wilgotną, podczas gdy dobra glazura wciąganie płynu w naczynie wlanego albo całkiem wstrzymuje, albo przynajmniej bardzo ogranicza.

Można zatem dostateczne wskazówki do osądzenia dobroci naczyń glinianych pokrytych glazurą w ten sposób osiągnąć, że się w takowe wlewa dokładnie oznaczoną ilość wody, albo octu, a po upływie kwadransu albo półgodziny tęź ciecz przelewa do naczynia kalibrowanego, aby porównać jej objętość.

Ubytek w ilości płynu przypisać należy wsiąkaniu naczynia; czem większy zatem ubytek płynie, tem gorszą jest glazura.

Pod względem chemicznym glazury albo emalii w których niedokwas ołowiu z resztą pierwiastków w skład glazury wchodzących (krzemionką albo iłem) ściśle połączony i dobrze wypalony został, stawiają przez 24 opór działaniu 6 do 8 procentowego octu i nie udzielają mu najmniejszej nawet ilości ołowiu; nawet i kwas siarkowodowy wodnisty lub siarczek amonu nie wywierają na takie glazury i emalii żadnego działania. Przeciwnie gorący ocet zawierający 6—8 procentów wodniku kwasu octowego wciąga w siebie z naczyń, w których glazurze niedokwas ołowiu niezupełnie się połączył z krzemionką albo iłem, już po krótkim czasie działania np. 10—15 minutach wolny kwas ołowiany; a jeżeli w glazurze wolny niedokwas ołowiu w cóżkolwiek większej ilości się znajduje, to strąca z octu woda nasycona kwasem siarko-wodowym płatkowaty czarno-brunatny osad siarczku ołowiu. Jeżeli zaś taki ocet po dodaniu wody nasyconej gazem siarkowodowym tylko warstwami brunatnieje, to należy ztąd wnioskować, że glazura zawiera w sobie tylko ślady wolnego niedokwasu ołówianego.

Jeżeli się płucze naczynie wodą nasyconą kwasem siarkowodowym, to na glazurach i emaliach jasno barwnych, wrazie gdy w takowych znajduje się albo wolny albo słabo połączony niedokwas ołowiu, powstaje wskutek tworzenia się siarczku ołowiu, ciemne zabarwienie, które albo rozpościera się po całej przestrzeni, albo też okazuje się w pojedynczych miejscach, czasem nawet we formie punktow albo punktowanych pasków.

Ostatnie zjawisko szczególnie wtedy się pojawia, jeżeli glazura albo emalia nie zupełnie była przetopioną, i przy wypalaniu nie spoiła się należycie z masą glinianą albo żelazną. Siarczek ołowiu, który w powyższy sposób powstał z wolnego niedokwasu ołowiu wskutek działania kwasu siarkowo wodowego, daje się po części ze ścian naczynia zeskrobać albo spłukać wskutek czego woda nasycona kwasem siarkowodowym po przelaniu w naczynie szklanne okaże się zamącona przez drobniutko rozdzielony czarny piasek ołowiu. Opłukiwanie naczynia siarczkiem amonu sprawia te same skutki, co opłukiwanie wodnistym kwasem siarkowodowym tylko jeszcze silniejszym stopniu.

Pięknie na zielono zabarwione glazury mieszczą w sobie oprócz niedokwasu ołowiu także i niedokwas miedzi, jeżeli jednak są należycie zrobione, natenczas zostaje i ten ostatni niedokwas metalowy pod działaniem powyższych chemicznych środków w ścisłym związku z krzemionką, w przeciwnym razie zaś rozpuszcza on się równocześnie z niedokwasem ołowiu

Obecność niedokwasu miedzi w użytym oćcie zdradza się za dodaniem amoniaku, który w miarę ilości rozpuszczonego w occie niedokwasu miedzi, słabo lub mocno ciecz zabarwiana.

Z tych uwag okazuje się jak najłatwiej naczynia służące do jedzenia i gotowania dadzą się co do metalowego swego składu, zdrowiu szkodliwego rozpoznać i jak zużytkować należy rezultat przedsięwziętego badania.

Postępowanie przy dochodzeniu.

Jeżeli naczynia przeznaczone do zbadania mają jasno barwną glazurę, na której łatwo spostrzedz działanie wody nasyconej kwasem siarkowodowym, to wlewa się najprzód w naczynie taką ilość wspomianego płynu, aby przy nachyleniu i obracaniu naczynia wszystkie części jego ścian zostały zwilżone. Przy zwilżaniu zwraca się z jednej strony uwagę na ubytek wody nasyconej kwasem siarkowodowym, który poznaje się po przelaniu do naczynia kalibrowanego, z drugiej strony zaś uważa się także na zmiany zaszłe w barwie glazury. Jeżeli barwa wszędzie pozostanie nie zmienioną i jeżeli w płynie probierczym nie okaze się żadna znaczniejsza strata, któraby przechodziła ilość płynu do ścian naczynia przy zwilżaniu przyczepioną, to w takim razie należy uważać naczynie jako niewadliwe, co jeszcze tem więcej ma miejsce, jeżeli także i siarczek amonu okaże się nieskutecznym. Jeżeli zaś na glazurze pojawia się ciemniejsza barwa wyżwspomnianege rodzaju, która w naczyniach glinianycb zawsze z ubytkiem cieczy pobierczej jest połączona, to w tym razie należy uważać naczynie za podejrzane i należy dalej dochodzić czy w niem znajduje się tylko ślad lub też znaczna ilość niedokwasu ołowiu rozpuszczalnego w potrawach i napojach. W tym celu wlewa się w naczynie odpowiednią ilość niezabarwionego 6—8 procentowego octu i ogrzewa się go w takowem aż do zawrzenia i w tym stanie utrzymuje się go najmniej przez 10 minut Jeżeli po upływie tego czasu ocet wydziela ze siebie za dodaniem wody nasyconej kwasem siarko wodowym ciemnobrunatny siarczyk ołowiu we formie płateczków, to należy naczynie jako zdrowiu szkodliwe zakwestyonować; jeżeli zaś przy powyżopisanym procesie tylko ciemniejsza w brunatną wpadająca barwa bez osadu siarczku ołowiu we formie płateczków na jaw występuje, to należy uważać naczynie według stopnia zabarwienia jako mniej lub więcej zdrowiu ludzkiemu szkodliwe.

Przy zbadaniu naczyń tak ciemnej barwy, że na nich działanie wody nasyconej kwasem siarkowodowym i siarczku amonu całkiem dostrzedz się nie da trzeba się ograniczyć do próby octowej.

Jeżeli zabarwiona na zielono niedokwasem miedzi glazura ołowiana, zmieniła probierczy ocet w powyż opisany sposób, to poznaje się obecność w occie niedokwasu miedzi przez dodanie amoniaku, który w miarę ilości rozpuszczalnego niedokwasu miedzi wytwarza słabszą lub mocniejszą ciemnoniebieską farbę.

Ostrożności.

Naczynia, które mają być examinowane, winne być poprzednio starannie z prochu oczyszczone.

Używany do próby ocet musi być jasny i bezbarwny i pozostać takim po dodaniu wody nasyconej kwasem siarko-wodowym; wlany w amoniak ocet nie powinien przybierać barwy niebieskiej.

Lwów, dnia 28. lutego 1872.

(536 1—3) **Edikt.**

Nr. 3658. Das k. k. Bukowinaer Landes- als Handelsgericht hat die Eröffnung des kaufmännischen Concurses über das gesammte wo immer befindliche bewegliche und über das in den Ländern, für welche die Concursordnung vom 28. December 1868 gilt, gelegene unbewegliche Vermögen der unter der Firma Hilsenrad und Holdengräber zum Betriebe einer Galanteriewaarenhandlung in Suczawa protokollirten aus den offenen Gesellschaftern Moses Hilsenrad wohnhaft in Kołomea u. Jacob Holdengräber wohnhaft in Suczawa bestehenden Handelsgeschäft, dann über das Privatvermögen der beiden eben genannten offenen Gesellschafter der erwähnten Handels-Gesellschaft Moses Hilsenrad Kaufmann in Kołomea und Jacob Holdengräber Kaufmann in Suczawa bewilligt, und dem k. k. Landesgerichtsrath Oehl zum Concurscommissär, den Hrn. Landesadv. Dr. Fleischer in Czernowitz zum einstweiligen Massa-Verwalter und zu dessen Stellvertreter den Hrn. Landesadv. Dr. Atlass in Czernowitz bestellt.

Die Gläubiger werden somit aufgefordert, bei der auf den 21. März 1872 Vormittag 10 Uhr hiergerichts vor den Concurscommissär angeordneten Tagfahrt unter Beibringung der zur Bescheinigung ihrer Ansprüche dienlichen Belege, ihre Vorschläge über die Bestätigung des einstweilen bestellten oder über die Ernennung eines anderen Massaverwalters und eines Stellvertreters desselben zu erstatten und die Wahl eines Gläubigerausschusses vorzunehmen, ferner werden alle diejenigen, welche gegen die gesellschaftliche und die oben bezeichneten einzelnen Concursmassen einen Anspruch als Concursgläubiger erheben wollen, aufgefordert, ihre Ansprüche, selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte, bis zum 30ten April 1872 bei diesem k. k. Landesgerichte nach Vorschrift der Concursordnung zur Vermeidung der in derselben angedrohten Rechtsnachtheile zur Anmeldung und in der hiemit auf den 3. Mai 1872 Vormittags 10 Uhr vor dem Concurscommissär angeordneten Liquidirungs-Tagfahrt, zur Liquidirung und Rangsbestimmung zu bringen.

Diejenigen Gläubiger, welche nicht in dem Orte, wo der Concurscommissär seinen Amtssitz hat, oder in dessen Nähe wohnen, haben in der Anmeldung einen daselbst wohnhaften Bevollmächtigten zur Empfangnahme der Zustellungen nahmhaft zu machen, widrigens auf ihre Gefahr und Kosten ein Curator bestellt werden würde.

Den, bei dieser Tagfahrt erscheinenden angemeldeten Gläubiger steht das Recht zu, durch freie Wahl an die Stelle des Masseverwalters, seines Stellvertreters und die Mitglieder des Gläubigerausschusses, die bis dahin im Amte waren, andere Personen ihres Vertrauens, zu berufen.

Letztere Tagfahrt ist auch zur Zustandebringung der im §. 68 der Concursordnung bezeichneten Ausgleichung bestimmt.

Die weiteren Veröffentlichungen werden durch das Amtsblatt der Czernowitzer Zeitung erfolgen. Die Verhandlung über jeden dieser Concurse aber abgesondert geführt werden.

Vom k. k. Landesgerichte.

Czernowitz, am 22. Februar 1872.

(527 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 2385. Na podstawie rekwizycyi c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie z daty 30go czerwca 1871 za liczb. 2846-cyw. wyznacza się na rzecz Izydora Adolfa Kohna cesyonaryusza Lei Baumanowej celem zaspokojenia sumy wekslowej 80 zł w. a. z 6proc. odsetkami od 13. maja 1866 i kosztami w kwotach 6 zł. 2 kr., 3 zł. 36 kr., 3 zł. 8 kr., 3 zł. 36 kr., 4 zł. 72 kr., 4 zł. 36 kr., 25 zł 25 kr. i 7 zł. w. a. już przyznanemi do odtrzymania dozwolonej przymusowej publicznej sprzedaży części realności pod l. k. 391 w Kamieniu do dłużnika Sebastyana Lichwiarza należącej w protokołach z dnia 28. czerwca 1870 za l. 1809-cyw. zastawniczo opisanych a protokołem z dnia 21. lutego r. b za l. 661-cyw. na 255 zł. w. a. oszacowanych, a to w ślad postanowień dekretu nadwornego z dn. 25go czerwca 1824, trzy termina, na 6. marca, 10. kwietnia i 15. maja 1872, każdym razem o godz. 11. przed południem pod następującemi warunkami:

1. Jako cenę wywołania stanowi się powyższą cenę szacunkową 255 zł w. a.

2. Każdy licytant winien jest przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej 10procent wadyum w kwocie 25 zł. 50 kr. w. a., które kupicielowi w cenę kupna wrachowane, innym zaś licytantom po ukończeniu licytacyi będzie zwrócone.

3. Części realności w egzekucyi będące sprzedanemi będą przy pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, przy trzecim zaś i poniżej tej ceny za gotowe pieniądze

4. Po zapadłej prawomocności uchwały akt licytacyi do wiadomości sądu przyjmującej wyda się kupicielowi na prośbę jego dekret własności kupionych części realności i wprowadzi go sądownie w posiadanie takowych.

5. Protokoły zastawniczego opisania i oszacowania części realności w egzekucyi pojętych mogą być przejrzane w tutejszej kancelaryi

Chęć kupienia mających wzywa się przeto, by na powyższych terminach zgłosili się tu w sądzie.

O czem zawiadamia się obie strony, c. k. urząd podatkowy w Nisku i c. k. prokuratoryę państwa we Lwowie.

C. k. sąd powiatowy.

Nisko, dnia 21. grudnia 1871.

(528 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 425-Pr. W celu obsadzenia posad weterynarzy powiatowych z płacą rocznych 400 zł z siedzibą w Brodach i Skałacie rozpisuje się ponowny konkurs do końca marca b. r.

Ubiegający się mają podania wnieść w drodze właściwej do Prezydyum c. k Namiestnictwa i do takowych dołączyć dyplom weterynarski, tudzież dowody co do wieku, stanu, dotychczasowej praktyki i znajomości języków krajowych.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa

We Lwowie, dnia 25. lutego 1872.

(530 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 19. Wydział Izby adwokatów w Krakowie podaje niniejszem do wiadomości, iż Dr. Adolf Korczyński na mocy uchwały tegoż Wydziału z 10go lutego 1872 l. 19 w poczet adwokatów z siedzibą w Krakowie został wpisany.

Kraków, dnia 10. lutego 1872.

(503 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 6737. Celem zabezpieczenia budowy 2847⅓ sążni długiej przestrzeni gościńca spytkowicko myślenickiego w 3ciej i 4tej mili na Luboniu, rozpisuje się niniejszem licytacya przez składanie pisemnych ofert, która odbędzie się na dniu 20. marca 1872 r. w c. k starostwie w Myślenicach.

Koszta budowy tej obliczone są jak następuje:

roboty ziemne	11052 zł.	76½ kr.
pokład drogowy	14912 „	36 „
pokrycie zwirowe	9973 „	69 „
budowa przepustów	17411 „	50 „
postawienie poręczy	966 „	92 „
wybranie rowów	18 „	56 „
wynagrodzenie ryczałtowe za żerdzie i łaty do wytyczenia	50 „	— „
wynagrodzenie ryczałtowe za drogi dojazdowe do kamieniołomów i za grunta zajętę na skład materyałów	600 „	— „
suma fiskalna wynosi w ogóle	54985 zł.	79½ kr.

Warunki licytacyi, plany, wykaz cen jednostkowych i kosztorys sumaryczny przejrzane być mogą w godzinach urzędowych w starostwie w Myślenicach.

Budowa rzeczona ukończoną być ma w przeciągu czterech lat, przedsiębiorcy pozostawia się wszakże wolność dokonania takowej w przeciągu lat trzech, z tego powodu w ofercie winien deklarant wyraźnie podać czyli budowę tę w przeciągu lat trzech lub czterech wykonać się zobowiązuje.

Mający chęć podjęcia się tego przedsiębiorstwa zechcą wnieść w dniu powyższym najpóźnej do godziny 12tej w południe do c. k. starostwa w Myślenicach oferty pisemne zaopatrzone w 5proc. wadyum 2700 zł. w. a. wynoszące w gotówce lub papierach publicznych według kursu obliczonych.

Oferty mają być należycie opieczętowana i mieścić na wierzchu napis: „Oferta na budowę gościńca Spytkowicko-Myślenickiego na Luboniu.

Oferty nieułożone według przepisu lub też nie wniesione w terminie nie będą uwzględnione.

Z c. k Namiestnictwa

Lwów, dnia 22. lutego 1872 r.

(481 3—3) **Obwieszczenie**

Nr. 1920. C. k. sąd obwodowy tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Betty Rappaport na dniu 29. stycznia 1872 do L. 1920 przeciw p. Hipolicie z Pieczyńskich Leopold właścicielce dóbr Dąbrówka paprocka z miejsca pobytu niewiadomej skargę wniosła i o pomoc sądową prosiła — wskutek czego termin na dzień 15 marca 1872 o godzinie 10 przed południem wyznaczony został.

Ponieważ pobyt zapozwanej nie jest wiadomy, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanej tutejszego adw Dr. Forysta na kuratora, a adw. Dr. Tokarza zastępcą z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanej, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sama osobiście stawiła. albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzieliła, lub też innego obrońcę obrała, i tutejszemu sądowi oznajmiła, ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użyła, inaczej z jej opóźnienia wynikające skutki sama sobie przypisaćby musiała

Z rady c k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 15 lutego 1872.

(482 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 353. Złoczowski c. k. miejsko wydzielony sąd powiatowy podaje do publicznej wiadomości, iż ustanawia sądowemi komisarzami do przeprowadzenia wszystkich aktów spadkowych do których ustawa notarialna z dnia 25. lipca 1871 Nr 75 D. pp. c. k. notaryuszy upoważnia c. k. notariusza w Złoczowie p. Morawieckiego dla miejscowości Zarule, Ożarówka, Bracka góra, Kopanie, Manasterek, Kozakowa góra, Trościaniec, Płuhów, Kazimirówka płuhowska, Rybów, Zarwanica, Podlipce, Bieniów. Strutyn, Expiarszczyzna. Kijków, Folwarki, Łuka, Bronisławówka,, Jelechowice. Chilczyce, Poczapy, Kniaże, Bełzec, Skwarzawa, Borniszyn i Horodyłów, zaś c. k notariusza w Złoczowie p. Marescha dla miejscowości Woroniaki, Snowicz, Czyżów, Pryhata, Uhorce, Mereszówka, Koropiec, Wicyń, Kropiwna, Szpiktosy, Remizowce. Zuków, Jasienowce, Lackie małe i wielkie, Kazimirówka laczańska. Gołogóry, Gołogórki, Majdan, Zaszków, Zalesie, Kondratów i Scianka.

Złoczów, dnia 17. lutego 1872.

(483 3—3) **Edykt.**

Nr. 597 cyw. C. k. sąd powiatowy w Dukli uwiadamia. że należące do krydalnej masy Teodora Kawuli gospodarstwo włościańskie pod Nr. 35 w Nieznajowej składają e się z pół roli Pacówki o 25 morgach. z budynku mieszkalnego i z budynków gospodarczych, oszacowane razem na 520 złr. w. a na dniu 30. marca i 2. maja r. b. zawsze o godzinie 11. przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Dukli w drodze publicznej licytacyi z wyż albo przynajmniej za cenę szacunkową sprzedane będzie. Dla tych wierzycieli, któ rymby uwiadomienie o licytacyi wcześnie lub wcale doręczone być nie mogło. postanawia się kuratora w osobie c. k. notariusza p. Tomasza Witkiewicza w Dukli.

C. k. sąd powiatowy.

Dukla, dnia 5. lutego 1872.

(484 3—3) **Edykt.**

Nr. 1094 cyw. C. k. sąd zawiadamia, że Zofia z Siekierskich Motykowa z Chmielowa zmarła dnia 13. października 1843 r. bez pozostawienia ostatnej woli rozporządzenia.

Ponieważ niewiadomem jest miejsce pobytu jej syna Pawła Motyki, ktory przed 12 laty na flis się udał, przeto wzywa się go, aby wniósł w przeciągu roku jednego w sądzie tutejszym oświadczenie się do tej spuścizny ustnie lub pisemnie. w przeciwnym bowiem razie postępowanie spadkowe przeprowadzonem będzie ze zgłaszającemi się spadkobiercami i ustanowionym dla niego kuratorem Marcinem Motyką z Chmielowa.

Tarnobrzeg, dnia 16. września 1871.

(485 3—3) **Edikt.**

Nr. 313. Vom k. k. Bezirksgerichte in Zmigrod wird hiemit bekannt gemacht, es sei auf Ansuchen des Moses Raby hinsichtlich des angeblich in Verlust gerathenen, auf den Namen seiner minderjährigen Tochter Rebeka Raby von der Lebensversicherungs-Gesellschaft Assecurationi Generali in Triest ausgestellten Tantinen-Attes Nr. 1271 ex 1860 in die Ausfertigung eines Amortisations-Edictes gewilligt worden.

Alle Jene, welche diesen Tantinen-Act in Händen haben, oder hierauf aus was immer für einem Rechtsgrunde einen Anspruch zu machen gedenken, haben denselben binnen Einem Jahre so gewiß hiergerichts anzumelden, widrigens nach Verlauf dieser Frist dieser Act als amortisirt erklärt werden würde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Zmigrod, am 16. Februar 1872

(494 3—3) **Ogłoszenie.**

Nr 611. C. k. sąd obwodowy Nowo-Sądecki czyni wiadomo, że firma handlu mieszanych towarów w Starym Sączu do Jeruchema Steinreicha należącego

J. Steinreich

i podpis tej firmy do rejestru handlowego firm pojedynczych na dniu 13 lutego 1872 wpisane zostały.

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz 16 lutego 1872.

(496 3—3) **Edykt.**

Nr. 10310. C. k sąd powiatowy miej. deleg. w Samborze niniejszem wiadomo czyni, że dla z imienia i pobytu niewiadomych spadkobierców Jakuba Majera w celu doręczenia tusądowej uchwały tabularnej z dnia 22. marca 1871 L 1158 na prośbę Piotra Lebküchlera, Sebastyana i Agnieszki Ziembowiczów o intabulacyę za właścicieli ½ realności pod l. k. 25 w Kalinowie położonej, wydanej, zamianowany został kuratorem ad hoc p. adw Dr. Kohn z zastępstwem p. adw. Dr. Budzynowskiego, wzywa się zatem niewiadomych z pobytu i imienia spadkobierców Jakóba Majera, by potrzebne prawne dokumenta zamianowanemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę obrali, gdyż w przeciwnym razie skutki z zaniedbania powstać mogące sami sobie przepiszą

Sambor, dnia 28. grudnia 1871.

(497 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 582. C. k. sąd powiatowy w Grzymałowie jako władza pupilarna wiadomo czyni, iż wskutek uchwały c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 19. lutego 1872 do L. 2112 opieka nad małoletnim Grześkiem Głowiszyn, synem Mikołaja Głowiszyn z Bu yk na czas niepewny przedłużoną została

C. k sąd powiatowy.

Grzymałów, dnia 21. lutego 1872.

(500 3—3) **Edykt.**

Nr. 61908. C. k sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa posiadacza wekslu na 6000 złr. w. a. opiewającego w Krakowie dnia 16. stycznia 1866 przez p. Józefa Piotra Steinkellera wystawionego a przez p. Julią z Mohrów Steinkellerową do zapłaty przyjętego za trzy dni od daty wystawienia na ordę wystawiciela płatnego, a następnie dnia 1 lutego 1866 na Jakóba Michała Schönwettera przez wystawiciela żyrowanego, a według twierdzenia p. Anastazyi z Dornerów Morawskiej zagubionego, ażeby takowy w 45 dniach, od dnia trzeciego ogłoszenia tego edyktu w gazecie lwowskiej rachując. tutejszemu c k. sądowi przedłożył. inaczej po bezskutecznym upływie tego czasu weksel ten amortyzowany będzie.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów, dnia 20. grudnia 1871.

(506 3—3) **Edykt.**

Nr 11335 cyw. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że wskutek wezwania c. k. sądu krajowego w Wiedniu z dnia 16. sierpnia 1871 L. 46192 dozwolona przez tenże sąd na podstawie oryginalnego legalizowanego i zaintabulowanego skryptu dłużnego dto Lwów, dnia 3 października 1868 jakoteż na podstawie conto corrente c. k. uprzyw. austr Zakładu kredytowego ziemskiego dto Wiedeń dnia 22. lipca 1871 na zaspokojenie wierzytelności c. k uprzyw. austr Zakładu kredytowego ziemskiego w Wiedniu przeciw p. Samuelowi Buka jako dotychczasowemu właścicielowi tabularnemu i p. Zygmuntowi Rossowskiemu na którego imię prawo własności dóbr Krecowa i połowy folwarku Łodyzina jest zaprenotowane w kwocie 17842 złr. 63 kr. w. a w srebrze z pn. w drodze publicznej licytacyi egzekucyjna sprzedaż zapisanych w galic tabuli krajowej wedle Dom. 410 pag 363 n. 51 dóbr Krecowa i połowy folwarku Łodyzina dłużników własnej w powiecie bireckim położonych na trzech terminach a to na dniu 11 marca 1872, na dniu 15. kwietnia 1872 i na dniu 27 maja 1872 każdą razą o 9 godzinie przed południem odbędzie się.

Jako cenę wywołania ustanawia się wartość podług statutów c. k. uprzyw. austr. Zakładu kredytowego ziemskiego na 40000 złr. wal. austr. w srebrze oznaczona.

Dobra pomienione na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej lub za cenę szacunkową, zaś na trzecim terminie tylko za taką cenę sprzedane będą. ktora na zaspokojenie wszystkich wierzycieli hypotecznych i trzyletnich zaległości podatkowych wystarczy.

Gdyby te trzy termina bezskutecznie ułynęły. natenczas w myśl dekretu nadw. z dnia 25. czerwca 1824 Nr. 2017 celem ułożenia lżejszych warunków termin na dzień 27. maja 1872 o 4 godzinie po południu wyznacza się.

Chęć kupienia mający mają przed rozpoczęciem licytacyi wadyum w ilosci 10% ceny wywołania w gotówce lub papierach państwowych, lub też w listach astawnych c. k. uprzyw. austr. Zakładu kredytowego ziemskiego podług ostatniego kursu urzędownie ogłoszonego złożyć.

O czem się obie strony i wierzycieli hipotecznych z tem dołożeniem zawiadamia, że dla dłużnika Samuela Buka w królestwie pruskim w Berlinie zamieszkałego równocześnie kurator w osobie adw. kraj Dr. Skałkowskiego z zastępstwem adw kraj. Dr. Smutnego w Przemyślu, zaś dla wierzycieli hipotecznych powyższych dóbr z miejsca pobytu niewiadomych jako to: dla pp D. Tannenbaum, Dawida Tannenbaum, Juliusza Maszka, Adama Podowskiego. Julii Suchy, Fraidy Aleksandrowicz i Abrahama Buka, jakoteż dla wszystkich wierzycieli hipotecznych pomienionych dóbr, którymby uchwała z dnia dzisiejszego do L. 11335 rozpisanie licytacyi dozwalająca z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być ni mogła, lub którzyby po dniu 9. października 1871 hypotekę na pomienionych dobrach nabyli, równocześnie kuratorem adw. kraj. Dr Łużecki z zastępstwem adw Dr. Skórskiego w Przemyślu ustanowionym zostaje nareszcie, że bliższe warunki licytacyjne, jakoteż extrakt tabularny w tut. sąd. registraturze przejrzane być mogą.

Przemyśl, dnia 29. listopada 1871.

Edict.

Nr. 11335. Vom k. k. Kreisgerichte in Przemyśl wird bekannt gemacht, es sei in Folge Ansuchens des k. k. Landesgerichtes in Wien ddto. 16 August 1871 Z. 46192 die von dem genannten Landesgerichte auf Grundlage des in Urschrift beigebrachten, legalisirten und pfandrechtlich einverleibten Schuldscheines ddto. Lemberg den 3ten October 1868 und des beigebrachten conto-corrente der k. k. priv. allgemeinen österr Boden-Credit-Anstalt ddto. Wien am 22. Juli 1871 zur Hereinbringung der Forderungen der k. k. priv. allgemeinen österr. Boden Credit-Anstalt in Wien wider Hrn. Samuel Buka als derzeitigen bücherlichen Eigenthümer und wider Sigmund Rossowski, für welchen das Eigenthumsrecht der Güter Kreców und der Hälfte des Vorwerkes Łodyzina pränotirt erscheint, und zwar im Betrage von 17842 fl. 63 kr. öst W. im effectivem Silber s. N. G. bewilligte executive Feilbiethung der in der galiz. Landtafel laut Dom. 410 p 363 v. 51 inliegenden Güter Kreców und der den Schuldnern gehörigen Hälfte des Vorwerkes Łodyzina, welche in Birczer Bezirke gelegen sind, in drei, und zwar: am 11. März 1872, am 15. April 1872 und am 27. Mai 1872, jedesmal um 9 Uhr Vormittags abzuhaltenden Termine ausgeschrieben worden.

Als Ausrufspreis wird der von der k. k. priv. allgem. österr. Boden-Credit-Anstalt statutenmäßig ermittelte Werth von 40000 fl. öst. W. in effectivem Silber angenommen das feilgebotene Object wird bei den beiden ersten Feilbiethungsterminen nur um diesen Werth oder darüber, und beim dritten Termine nur um einen solchen Preis hintangegeben werden, welcher zur Befriedigung sämmtlicher Hypothekargläbiger und der allenfälligen dreijährigen Steuer-Rückstände hinreicht.

Sollten diese drei Termine fruchtlos ablaufen, so wird gemäß Hofdecret vom 25. Juni 1824 Z. 2017 behufs Feststellung erleichternden Bedingungen der Termin auf den 27. Mai 1872 um 4 Uhr Nachmittags bestimmt

Jeder Kauflustige hat vor Beginn der Feilbiethung ein Vadium im Betrage von 10 Pct des Ausrufspreises in Baarem, oder in Staatspapieren, oder Pfandbriefen der k. k. priv. allgemein. österr. Boden-Credit-Anstalt nach dem letzten ämtlich notirten Curswerthe zu erlegen.

Hievon werden die Streittheile und die Hypothekargläubiger mit dem Beisatze in Kenntniß gesetzt, daß für den im Königreiche Preußen in Berlin wohnhaften Schuldner Herr Samuel Buka gleichzeitig ein Curator in Person des Landesadvocaten Herrn Dr. Skałkowski mit Vertretung durch den Hrn. Advocaten Dr Smutny in Przemyśl. dagegen für diejenigen Hypothekargläubiger der erwähnten Güter, deren Aufenthaltsort unbekannt ist, als für Hrn. Dr. Tannenbaum, David Tannenbaum, Julius Maschka, Adam Podowski, Fr. Julie Suchy, Frede Alexandrowicz und Abraham Buka, sowie auch für alle Hypothekargläubiger, denen der die Ausschreibung der Licitation bewilligende Bescheid z. Z. 11335 ex 1871 aus was immer für einem Grunde nicht zugestellt werden könnte, ingleichen für diejenigen Gläubiger, welche nach dem 9ten October 1871 eine Hypothek auf die genannten Güter erlangen würden, gleichzeitig ein Curator in Person des Herrn Landesadvocaten Dr. Łużecki mit Substituirung des Hrn. Lande advocaten Dr. Skórski in Przemyśl bestellt wird.

Die Einsicht der näheren Licitationsbedingnisse, wie auch des Tabularextractes wird in der hiergerichtlichen Registratur gestattet.

Przemyśl. am 29. November 1871.

(502 3—3) **Obwieszczenie**

Nr 5582. W celu zabezpieczenia dostawy materyału do pokrywania gościńca państwowego w okręgu budowniczym rzeszowskim na rok 1872 odbędzie się dnia 12. marca 1872 o godzinie 12 w południe w rzeszowskim c. k starostwie licytacya za pomocą pisemnych ofert.

Rzeczona dostawa szutru wynosi 1380 pryzm po 54′ sześć. w cenie fiskalnej 4204 złr. 50 ct. w a. Oprócz tego będzie przedsiębiorca obowiązanym dostawić zaległy szuter z r 1871 o ilości którego, jak niemniej o cenie fiskalnej i o warunkach licytacyjnych bliższą wiadomość powziąć można w rzeczonem starostwie, do którego także oferty zaopatrzone w 5% wadyum wniesione być mają

Oferty nie ułożone według przepisów lub nie podane w terminie, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 20. lutego 1872

Erkenntniße

Das k. k Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Beschluße vom 17. Februar 1872, NE. 4574, zu Recht erkannt:

Die auf der dritten Seite der Nr 45 der periodischen Druckschrift: „Pokrok" vom 14. Februar 1872, unter der Ueberschrift: „Proti delegovani porotnich soudu" abgedruckte Denkschrift beinhaltet den objectiven Thatbestand des im § 300 St G bezeichneten Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung; es wird deßhalb gemäß §. 8 des Strafverfahrens in Preßsachen die verfügte Beschlagnahme der Nr. 45 der periodischen Druckschrift „Pokrok" vom 14ten Februar 1872 bestätigt, und die Weiterverbreitung dieser Nr. 45 gemäß § 36 des Gesetzes vom 17. December 1862 Nr. 6 R. G. B verboten.

Das k. k Landes- als Preßgericht zu Prag hat mit dem Beschluße vom 18 Februar 1872, NE. 4573, gemäß Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868 Nro. 142 R. G. Bl zu Recht erkannt:

Durch den in der Nr. 44 der in Prag erscheinenden periodischen Druckschrift „Narodni listy" vom 14. Februar 1872 enthaltenen, mit „Delegovani nemeckych porot pro prazske casopisy a obcanstvo nase" überschriebenen Artikel wurde das im §. 300 St. G. bezeichnete Vergehen gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung begangen; es wird deshalb gemäß § 8 des Gesetzes vom 17. December 1862, Nro. 7 R. G. Bl. die verfügte Beschlagnahme der Nr 44 der periodischen Druckschrift „Narodni listy" vom 14ten Februar 1872 bestätigt und die weitere Verbreitung dieser Nr. 44 gemäß § 36 des Gesetzes vom 17. December 1862 Nr. 6 R. G Bl. verboten. (534)

(505 2—3) **Konkurs.**

L. 3747. Do obsadzenia są posady poczmistrzów przy nowych urzędach pocztowych w:

1. Kamieniu za kontraktem i kaucyą 200 zł. Dotacya roczna 180 zł., ryczałtowe kancelaryjne 36 zł. i wynagrodzenie w kwocie 420 zł. za utrzymywanie codziennych jazd posłańczych z Kamienia do Sokołowa i napowrót.

Podania należy wnieść w drodze politycznej władzy do c. k. dyrekcyi poczt we Lwowie w przeciągu trzech tygodni.

2. Bogumiłowicach w starostwie powiatowem Tarnowskiem za kontraktem i kaucyą 200 zł. Dotacya 180 zł., ryczałtowe kancelaryjne 36 zł. i stosowne wynagrodzenie za utrzymywanie dziennie czterorazowych jazd posłańczych między urzędem pocztowym a dworcem kolejowym w Bogumiłowicach.

Podania należy wnieść w przeciągu dwóch tygodni w przepisanej drodze do c. k. dyrekcyi poczt we Lwowie.

Z c. k. galic. dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 16. lutego 1872.

Concurs.

Nr. 3747. Zu besetzen sind Postmeistersstellen bei den neu einzurichtenden Postämtern in:

1. Kamień gegen Dienstvertrag und Caution 200 fl, Jahresbestallung 180 fl., Amtspauschale 36 fl. und ein Bothenpauschale von 420 fl. für die täglichen Bothenfahrten von Kamień nach Sokołów und retour.

Gesuche sind binnen drei Wochen im Wege der politischen Behörde bei der k. k. Postdirection in Lemberg einzubringen.

2. Bogumiłowice, Bezirkshauptmannschaft Tarnow gegen Dienstvertrag und Caution 200 fl., Jahresbestallung 180 fl., Amtspauschale 36 fl., und ein zu vereinbarendes Bothenpauschale für die Unterhaltung der täglich viermaligen Bothenfahrten zwischen dem Postamte und Bahnhofe in Bogumiłowice.

Gesuche sind binnen zwei Wochen bei der k. k. Postdirection in Lemberg im vorgeschriebenen Dienstwege einzubringen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 16. Februar 1872.

(509 2—3) **Edykt.**

Nr 2044. Ze strony c. k. sądu obwodowego stanisławowskiego zawiadamia się niniejszem, iż realność w Stanisławowie pod l. 128¾ położona, niegdyś do Izaka Last obecnie do Chaskla Heiss należąca, celem zaspokojenia wierzytelności, c. k. uprzyw. austr. kasy oszczędności wiedeńskiej w sumie 2233 złr. 55 ct. w. a. z pn. w jednym terminie mianowicie na dniu 4. kwietnia 1872, o godzinie 10 przedpołudniem, nawet poniżej ceny wywołania, jednak nie mniej jak za 5000 złr. w. a. publicznie w sądzie tutejszym w drodze egzekucyjnej relicytowaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi sumę 15535 złr. 9 ct. w. a., każden chęć kupienia mający obowiązany jest wadium w kwocie 250 złr. w. a. w obligacyach państwowych lub indemnizacyjnych lub też w listach zastawnych Banku narodowego, galicyjskiego Banku hypotecznego lub galicyjskiego stowarzyszenia kredytowego ziemskiego wedle ostatniego kursu w gazecie wiedeńskiej wykazanego do rąk komisyi sądowej złożyć.

Względem reszty warunków licytacyjnych i wyciągu tabularnego odsela się chęć kupienia mających do tusądowych aktów, zaś względem podatków do tutejszego c. k. urzędu podatkowego.

O tem zawiadamiają się strony interesowane i wierzycieli a między temi niniejszem też z miejsca pobytu niewiadomą Małkę Horowitz i wszyscy ci wierzycieli, którzy po dniu 6. lutego 1872 r prawo zastawu na realności Nr. 128¾ uzyskali lub którymby niniejsza uchwała przed terminem licytacyjnym doręczoną być nie mogła przez kuratora w osobie p. adw. Dr. Szydłowskiego ze substytucyą p. adw. Dr. Maramorosza mianowanego.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 19. lutego 1872.

(513 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 8760. C. k. sąd krajowy we Lwowie oznajmia niniejszem Pinkasowi Hessel, którego życie i miejsce pobytu nie jest wiadome, lub jego także nieznanym spadkobiercom, że uchwałą z dnia dzisiejszego na prośbę Józefa hr. Młodeckiego polecono im wykazać się, że prenotacya praw do wynagrodzenia za reperacyę kasarni i stajni w Monasterzyskach w stanie biernym tych dóbr do L. 38810 ex 1869 uskuteczniona jest usprawiedliwiona, lub jej usprawiedliwienie w toku w przeciągu 14 dni, gdyż w razie przeciwnym prenotacya ta wykreśloną będzie, i że tę uchwałę ustanowionemu równocześnie kuratorowi adw. Dr. Jekelesowi z zastępstwem adw. Dr. Waldmanna doręczono.

C. k. sąd krajowy.

Lwów, dnia 19. lutego 1872.

(514 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 3249. Z dniem 1. marca 1872 wchodzi w życie urząd pocztowy w miasteczku Swirzu obok Bóbrki, który zajmować się będzie służbą przesyłek listowych, wartościowych do 3 funtów wagi i przekazów i otrzyma swe połączenie zapomocą równocześnie zaprowadzonych poczt posłańczych pieszych między Bóbrką a Przemyślanami.

Porządek tych poczt posłańczych pieszych jest następujący:

Z Bóbrki	dziennie	o 10.	godz. 30	m.	przed poł.
we Swirzu	„	o 12.	„ 30	„	po poł.
Ze Swirza	„	o 12.	„ 40	„	„
w Przemyślanach		o 2.	„ 40	„	„

Odchodzi po nadejściu pociągu Nr. I.

Z Przemyślan	dziennie	o 3	godz. 30	m.	po poł.
we Swirzu	„	o 5	„ 30	„	„
Ze Swirza	„	o 5	„ 40	„	„
w Bóbrce	„	o 7	„ 40	„	„

Do obrębu doręczenia urzędu pocztowego we Swirzu wcielone zostały następujące gminy:

Swirz z miejscowościami Swirzyk, Huta i Halina, Kopań z miejscowością Gniła. Chlebowice świrskie z miejscowościami Chaszczowy, Komury. Miasteczko, Kopań i Chrabuica, Niedzielska z miejscowością Buczacz.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Z c. k. dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 16. lutego 1872.

Kundmachung.

Nr. 3249. Mit 1. März 1872 wird in dem Marktorte Swirz nächst Bóbrka ein Postamt errichtet, welches sich mit dem Brief- und Fahrpostdienste, dann mit dem Geldanweisungsgeschäfte befassen und seine Verbindung mittelst den gleichzeitig einzuführenden Fußbothenposten zwischen Bóbrka und Przemyślany unterhalten wird.

Die Fahrordnung dieser Fußbothenposten ist nachstehende:

Von Bóbrka	täglich	10	Uhr	30	M.	Vormitt.
in Swirz	„	12	„	30	„	Nachmitt.
Von Swirz	„	12	„	40	„	„
in Przemyślany	„	2	„	40	„	„

Geht ab nach Ankunft des Zuges Nr. 1

Von Przemyślany	tägl.	3	Uhr	30	M.	Nachm.
in Swirz	„	5	„	30	„	„
Von Swirz	„	5	„	40	„	„
in Bóbrka	„	7	„	49	„	„

Mit den Fußbothenposten werden Briefpostsendungen aller Art, Geldsendungen ohne Einschränkung des Werthes und Frachten bis zum Einzelngewichte von drei Pfund befördert.

Zum Bestellungsbezirke des Postamtes Swirz werden folgende Gemeinden einverleibt:

Swirz mit den Ortschaften Swirzyk, Huta und Halina, Kopań mit der Ortschaft Gniła, Chlebowice świrskie mit den Ortschaften Chaszczowy, Komury, Miasteczko, Kopań und Chrabnica, Niedzieliska mit der Ortschaft Buczacz.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Postdirection.

Lemberg, am 16. Februar 1872.

(515 2—3) **Edykt.**

Nr. 266. Ze strony c. k. sądu obwodowego stanisławowskiego uwiadamia się niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu p. Adama Wysoczańskiego, iż na żądanie p. Marcelego Eminowicza przeciw niemu nakaz zapłaty pod dniem 21 grudnia 1871 do L. 18455 o zapłacenie sumy wekslowej 356 złr. w. a. z pn. wydanym został.

Dla nieobecnego pozwanego p. Adama Wysoczańskiego zamianowany został kurator w osobie p. adw. Dr Szydłowskiego.

Stanisławów, dnia 31. stycznia 1872.

(516 2—3) **Edykt.**

Nr. 1209. Ze strony c. k. sądu obwodowego stanisławowskiego uwiadamia się niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu p. Adama Wysoczańskiego, iż na żądanie p. Marcelego Eminowicza przeciw niemu nakaz zapłaty pod dniem 21. grudnia 1871 do L. 18456 o zapłacenie sumy wexlowej 70 złr. w. a. z pn wydanym został.

Dla nieobecnego pozwanego p. Adama Wysoczańskiego zamianowany został kurator w osobie p. adw. Dr. Szydłowskiego.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 31. stycznia 1872.

(517 2—3) **Edykt.**

Nr. 875. C. k. sąd powiatowy w Horodence jako władza nadopiekuńcza ogłasza niniejszem, że opieka nad nieletnim Ostafiju Zacharyów synie śp. Józefa Zacharyów włościanine z Czernelicy w porozumieniu c. k. sądu obw. w Stanisławowie na czas nieograniczony przedłużoną została.

Z c. k. sądu powiatowego.

Horodenka, dnia 22. lutego 1872.

(518 2—3) **Edykt.**

Nr. 132. C. k. sąd powiatowy w Kossowie zawiadamia mających chęć kupienia, że ku ściągnieniu sumy 5400 złr. z pn. wywalczonej przez Osiasza Laufera przeciw Meite Grünberg, sprzedawać się będą grunta w Mykietyńcach „Folwarki" i „Hruszów" do ksiąg publicznych nie wciągnięte, w dniach 20. marca 19 kwietnia i 16. maja 1872 godzina 10 rano za cenę szacunkową 1500 złr. lub wyżej, a w dniu 16. maja 1872 godzina 4 po południu tylko za taką cenę, którąby wyrównała pretensyom na tych gruntach ciężącym.

C. k. sąd powiatowy

Kossów, dnia 18. lutego 1872.

(521 2—3) **Edykt.**

Nr. 147 cyw. C. k. sąd powiatowy w Slemieniu podaje do publicznej wiadomości, że Piotr Rzepka pomarł we wsi Koconiu dnia 28. grudnia 1847. bez pozostawienia ostatniego rozporządzenia. — Gdy pobyt sukcesorów Jana Rzepki i Macieja Rzepki wiadomym nie jest przeto sąd wzywa tychże ażeby o miejscu pobytu swojego donieśli i deklaracye do dziedziczenia spadku w przeciągu roku jednego wnieśli w przeciwnym razie postępowanie spadkowe z ustanowionym dla nich kuratorem Janem Cacakiem przeprowadzonem zostanie.

C. k. sąd powiatowy.

Slemień, dnia 31. stycznia 1872.

(524 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 2797. Od 1go marca b. r. rozciąga się dotychczasowe codzienne jazdy posłańcze Waszkowce-Banilla ruska przez Wyżnicę aż do Kut w następującym porządku:

Z Kut	codziennie	o 8	godz. 30	m.	rano.
w Wyżnicy	„	o 8	„ 50	„	przed południ
Z Wyżnicy	„	o 9	„ —	„	
w Banilli	„	o 11	„ —	„	„
Z Banilli	„	o 11	„ 10	„	„
w Waszkowcach		o 12	„ 40	„	po południ.

(Łączy się z pocztą popołudniową Waszkowce-Załucze dworzec i z pocztą do Stanestie).

Z Waszkowiec codziennie o 12 godz. 50 min. po południu

(Po nadejściu ekspedycyi I ze dworca kolejowego w Załuczu).

W Banilli	o 2	godz. 20	m.	po południu.
z Banilli	o 2	„ 30	„	„
w Wyżnicy	o 4	„ 30	„	„
z Wyżnicy	o 4	„ 40	„	„
w Kutach	o 5	„ —	„	„

C. k. galic. dyrekcya poczt.

Lwów, dnia 20. lutego 1872.

Kundmachung.

Nr. 2797. Vom 1. März l. J. werden die bisherigen täglichen Bothenfahrten Waschkoutz russisch Banilla über Wisznitz bis Kutty ausgedehnt mit nachstehender Cursordnung:

Von Kutty	täglich	um	8	Uhr	30	M.	Früh.
in Wisznitz	„	„	8	„	50	„	Vormit.
von Wisznitz	„	„	9	„	—	„	„
in Banilla	„	„	11	„	—	„	„
von Banilla	„	„	11	„	10	„	„
in Waschkoutz	„	„	12	„	40	„	„

(Anschluß an die Nachmittagspost Waschkoutz-Załucze Bahnhof und an die Post nach Stanestie).

Von Waschkoutz täglich um 12 Uhr 50 M. Nachm.

(Nach Ankunft der Exped. I vom Bahnhof Załucze).

In Banilla	um	2	Uhr	20	Min. Nachm.
von Banilla	„	2	„	30	„ „
in Wisznitz	„	4	„	30	„ „
von Wisznitz	„	4	„	40	„ „
in Kutty	„	5	„	—	„ „

Von der k. k. galiz. Postdirektion.

Lemberg, am 20. Februar 1872

(525 2—3) **Edykt.**

Nr. 2078. C. k. sąd obwodowy przemyski wiadomo czyni, iż nad całym ruchomym gdziekolwiek znajdującym się, jakoteż nad nieruchomym w krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25. grudnia 1868 obowiązuje położonym majątkiem proszącego Józefa Rozmus w Długiem zamieszkałego konkurs otworzonym został, komisarzem konkursowym ustanawia c. k. sąd c. k. sędziego powiatowego w Krośnie p. Lewakowskiego a tymczasowym zarządcą masy adw. kraj. p. Dr. Leona Mochnackiego z Krosna.

Wzywa się przeto wierzycieli, ażeby na terminie dnia 19. marca 1872 o godz. 10 przed południem przed komisarzem konkursowym w sądzie stanęli i przy złożeniu dowodów do wykazania ich należytości służyć mogących co do zatwierdzenia tymczasowo ustanowionego lub wyboru innego zarządcy masy i zastępcy tegoż stosowne wnioski postawili i wybór wydziału wierzycieli przedsięwzięli.

Wszyscy ci, którzy do masy konkursowej Józefa Rozmus jako wierzyciele konkursowi pretensye sobie roszczą, mają takowe nawet wrazie, gdyby o te pretensye już spór był wytoczonym, aż do terminu przez c. k. komisarza wyznaczyć i ogłosić się mającego w tutejszym c. k. sądzie obwodowym, lub w c. k. sądzie powiatowym w Krośnie wedle przepisów ust. konk. celem uniknięcia zagrożonych w tejże ustawie następstw, zgłosić i na terminie likwidacyjnym przez c. k. komisarza wyznaczyć się mającym takowe pretensye udowodnili i pierwszeństwo swoje przed innemi wykazali.

Wierzycielom, którzy swe pretensye zgłoszą i na ogólnym terminie likwidacyjnym staną, przysłużać będzie prawo w miejsce postanowionego zarządcy masy kredalnej jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, którzy do tegoż terminu swój urząd pełnić będą, powołać inne osoby swojego zaufania.

Oraz zwraca się uwagę wierzycieli, którzy nie są w obrębie sądu powiatowego w Krośnie zamieszkali, ażeby w myśl §. 111 ust. konk. wymienili sądowi pełnomocnika w Krośnie zamieszkałego do odbierania i chwał umocowanego, gdyż inaczej na ich koszt kurator dla nich postanowionym będzie.

Dalsze ogłoszenia w ciągu postępowania konkursowego umieszczone będą w dodatku urzędowym do gazety lwowskiej.

Przemyśl, dnia 22. lutego 1872

Z drukarni E. Winiarza.